

## Original Research

# *Domestic Violence Against Women as Victims of Violence Based on an Attachment Approach*

Ali Khodaei<sup>1</sup>  
Reza Rahimi<sup>2</sup>

### *Abstract*

The aim of this study was to examine the causal relationship between attachment styles and domestic violence in a group of married women. In this correlational study, 120 married women were selected from those who visited the Kuhsar neighborhood house in District 4 of Tehran using the available sampling method. The participants responded to the Attachment Styles Inventory (Hazan & Shaver, 1987) and the Violence Toward Women Inventory (Haj-Yahia, 2001).

The results indicated that the causal model, representing the direct effects of attachment styles on domestic violence, had a good fit with the data. In this hypothetical model, the relationship between secure attachment style and domestic violence was negative and significant, while the relationship between insecure/anxious and ambivalent attachment styles with domestic violence was positive and significant. Furthermore, the results showed that, in the hypothesized model, all path coefficients were statistically significant, and 56% of the variance in domestic violence scores was explained by women's attachment styles.

In summary, the findings of the present study, consistent with the tenets of attachment theory, suggested that the qualitative model of the relationship between the child and the primary caregiver, and subsequently the formation of internal working models that fundamentally govern one's view of oneself and the world, were influential in shaping

---

1. Assistant Professor, Department of Psychology, Faculty of Educational Sciences and Psychology, Payam Noor University, Tehran, Iran. alikhodaei@pnu.ac.ir  
**(Corresponding Author)**

2. Assistant Professor, Department of Psychology, Faculty of Educational Sciences and Psychology, Payam Noor University, Tehran, Iran. r\_rahimi@pnu.ac.ir

Submit Date: 2022/23/12

Accept Date: 2023/23/03



secure and insecure forms of attachment styles in adults. Additionally, the results highlighted that attachment is one of the conceptual correlates of domestic violence against women, who are victims of violence.

### ***Keywords***

*Domestic Violence, Victims of Violence, Women*

### **Introduction**

Intimate partner violence (IPV) is defined by the World Health Organization (WHO, 2010; p. 11) as "behavior within an intimate relationship that causes physical, sexual, or psychological harm, including acts of physical aggression, sexual coercion, psychological abuse, and controlling, coercive, repeated behaviors." A review of empirical evidence reveals that various researchers have attempted to explain the phenomenon of domestic violence by emphasizing the explanatory role of various factors, such as hostile communication schemas, coping strategies, and some personality traits like submissiveness and feelings of inferiority.

Attachment theory addresses the relationship between children and their caretakers, emphasizing how these relationships influence a child's self-concept and view of the world (Bowlby, 1988). According to the theory, it is through initial interactions with the primary caregiver (usually the mother or father) that individuals develop their own Internal Dynamic Model (IDM) about relationships. These cognitive orientations dictate how they should behave and generate expectations of how others should behave in relationships (Hazan & Shaver, 1987; Holland, Fraley, & Roisman, 2012), affecting later relationships, such as dating violence (Lee, Reese-Weber, & Kahn, 2014). Therefore, the attachment system remains important throughout an individual's lifespan (Bowlby, 1988).

A child who experiences loving care tends to develop an IDM where they see themselves as worthy of love and expect others to behave in a trustworthy and loving way. Conversely, a child experiencing maltreatment and unpredictable care can develop an IDM where they see themselves as unworthy and expect others to be unpredictable and unreliable. Such individuals are more likely to have difficulty trusting others. These attachment experiences become internalized and are generalized to other relationships, shaping affect regulation. They influence how a person perceives and relates to their romantic partner, memory functions (what to remember or forget about partner's previous reactions), inferences, judgments, and decisions about their partner's attitudes. In essence, they translate into the way of thinking, feeling, and behaving in interpersonal contexts.



### Methodology

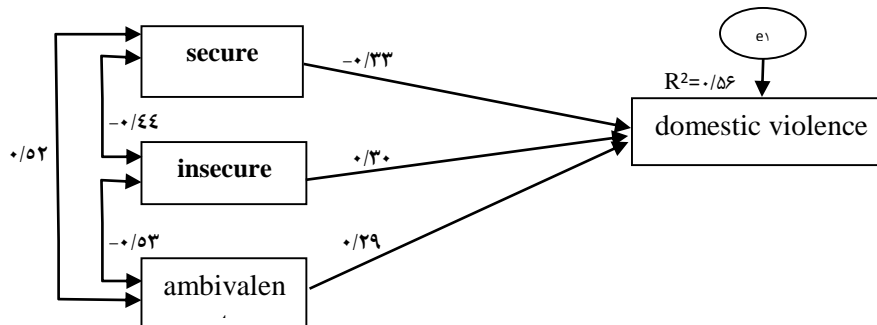
The statistical sample of the present study included 120 women who were selected using an available sampling method. Measures: Violence Against Women Inventory (Haj-Yahia, 2001): In this research, a questionnaire measuring violence against women was used to study women's experience of domestic violence. This questionnaire contains 32 items. The similarity coefficient of the total score of the test was obtained as 0.82 in this research. Attachment Styles Inventory (Hazan & Shaver, 1987): This inventory contains 21 items and measures three attachment styles: secure, insecure/avoidant, and ambivalent/anxious. In this study, the internal consistency coefficients of secure, insecure/avoidant, and ambivalent/anxious attachment styles were obtained as 0.74, 0.71, and 0.75, respectively.

### Findings

Results showed that the causal model of direct effects of attachment styles on domestic violence had a good fit to the data. Additionally, the results indicated that, in the hypothesized model, all path coefficients were statistically significant, and 56% of the dispersion of domestic violence scores was explained by women's attachment styles.

### Results

The results related to the fit indices of the model for each index ( $\chi^2$ ), ( $\chi^2/df$ ), (CFI), (GFI), (AGFI), and (RMSEA) were obtained as 21.11, 2.64, 0.95, 0.95, 0.91, and 0.059, respectively (Figure 1).



**Figure 1. Relationship model of attachment styles with domestic violence**

Reviewing the empirical evidence related to the explanatory role of attachment styles in predicting domestic violence shows that people with secure or insecure attachment styles use different coping methods when faced with conflicting interpersonal experiences. People with a secure attachment style, due to having cognitive representations of self-love and altruism and having rich coping resources, benefit from strategies to resolve conflicting experiences in the face



of challenging interpersonal relationships, rather than using hostile methods. On the other hand, people with insecure attachment styles, who have a shaky self-concept and evaluate others and the world around them as uncertain, are more prone to display hostile and aggressive behaviors when faced with challenging interpersonal experiences due to a lack of skills.

The results of the present study, in line with the teachings of attachment theory, showed that the qualitative pattern of the relationship between the child and the first caregiver, and subsequently how the internal working models are formed—basically responsible for his view of himself and the surrounding world—in shaping secure and insecure forms of attachment styles in adults, were effective.

### References

- Avnaim, S., Murphy, C. M. & Miles-McLean, H. M. (2022). How do women in treatment for intimate partner violence perpetration perceive their abusive behavior? *Psychology of Violence*, 12(5), 324–332.
- Babcock, J. C., Roseman, A., Green, C. E. & Ross, J. M. (2008). Intimate partner abuse and PTSD symptomology: Examining mediators and moderators of the abuse – trauma link. *Journal of Family Psychology*, 22(6), 809–818.
- Bartholomew, K. & Allison, C. (2006). An attachment perspective on abusive dynamics in intimate relationships. In M. Mikulincer & G. S. Goodman (Eds.), *Dynamics of romantic love: Attachment, caregiving, and sex*. New York: Guilford (pp. 102–127).
- Begrezaei, P. (2019). A sociological study of the causes and backgrounds of domestic violence against women with emphasis on social capital a Case study of married women in Ilam, Iran. *Scientific Journal of Women and Family Cultural and Educational*, 14(49), 151-180. (In Persian)
- Belanger, C., Mathieu, C., Dugal, C. & Courchesne, C. (2015). The impact of attachment on intimate partner violence perpetrated by women. *American Journal of Family Therapy*, 43(5), 441–453.
- Bowlby, J. (1988). *A secure base: Parent-Child attachment and healthy human development*. New York, NY: Basic Books.
- Brennan, K. A., Clark, C. L. & Shaver, P. R. (1998). Self-report measurement of Adult romantic attachment: Na integrative overview. In J. A. Simpson & W. S. Rholes (Eds.), *Attachment theory and close relationships*. New York, NY: Guilford (pp. 46–76).
- Clare, C. A., Velasquez, G., Martorell, G. M. M., Fernandez, D., Dinh, J. & Montague, A. (2021). Risk factors for male perpetration of intimate partner violence: A review. *Aggression and Violent Behavior*, 56, 101532.
- Cohen, L. R., Field, C., Campbell, A. C. & Hien, D. A. (2013). Intimate partner violence outcomes in women with PTSD and substance use: a secondary analysis of NIDA Clinical Trials Network “Women and Trauma” multi-site study. *Addictive Behaviors*, 38(7), 2325–2332.



- Costa, A. C. V. & Botelho, A. A. L. P. (2021). The impact of intimate partner violence on psychological well-being: Predictors of posttraumatic stress disorder and the mediating role of insecure attachment styles. *European Journal of Trauma & Dissociation*, 5, 100151.
- Craparo, G., Gori, A., Petrucci, H., Cannella, V. & Simonelli, C. (2014). Intimate partner violence: Relationships between alexithymia, depression, attachment styles, and coping strategies of battered women. *Journal of Sex Medicine*, 11, 1484–1494.
- Creasey, G. & Hesson-McInnis, M. S. (2001). Affective responses, cognitive appraisals, and conflict tactics in late adolescent romantic relationships: Associations with attachment orientations. *Journal of Counseling Psychology*, 48(1), 85–96.
- Dillon, G., Hussain, R., Loxton, D. & Rahman, S. (2013). Mental and physical health and intimate partner violence against women: A review of the literature. *International Journal of Family Medicine*, 2013(313909), 1–15.
- Dutton, D. G., & White, K. R. (2012). Attachment insecurity and intimate partner violence. *Aggression and Violent Behavior*, 17, 475–481.
- Fraley, R. C. & Waller, N. G. (1998). Adult attachment patterns: A test of the typological model. In J. A. Simpson & W. S. Rholes (Eds.), *Attachment theory and close relationships* (pp. 77–114). New York, NY: Guilford (pp. 77–114).
- Giesbrecht, C. J., Edmonds, T. F. & Bruer, K. C. (2022). A survey of intimate partner violence intervention programs in Saskatchewan, Canada. *Canadian Psychology*, <http://dx.doi.org/10.1037/cap0000348>.
- Gower, T., Jouriles, E. N., Rosenfield, D. & McDonald, R. (2022). Physical and psychological intimate partner violence: Relations with child threat appraisals and internalizing and externalizing symptoms. *Journal of Family Psychology*, 36(7), 1106–1116.
- Haj-Yahia, M. (2001). Attitudes of Arab women to different pattern coping to wife abuse. *Journal of Interpersonal Violence*, 17, 721-745.
- Hazan, C. & Shaver, P. R. (1987). Romantic love conceptualized as an attachment process. *Journal of Personality and Social Psychology*, 52(3), 511–524.
- Hazan, C. & Shaver, P. R. (1994). Attachment theory as an organizational framework for research on close relationships. *Psychological Inquiry*, 5(1), 1–22.
- Holland, A. S., Fraley, R. C. & Roisman, G. I. (2012). Attachment styles in dating couples: Predicting relationship functioning over time. *Personal Relationships*, 19(2), 234–246.
- Klark-Carter, D. (1994). The account taken of statistical power in the British Journal of Psychology. *British Journal of Psychology*, 88(1), 71-83.



- Knox, L., Karantzas, G. C., Ferguson, E. & Lawless, N. (2022). A dyadic analysis of partner maltreatment using an attachment-based diathesis–stress model: A lab-based study. *Psychology of Violence*. <http://dx.doi.org/10.1037/vio0000439>
- Langdon, S., Armour, C., & Stringer, M. (2014). Adult experience of mental health outcomes as a result of intimate partner violence victimization: A systematic review. *European Journal of Psychotraumatology*, 5(24794), 1–12.
- Latifian , M., Arshi , M., Alipour , F. & Ghaedamini Harouni, G. (2016). Study on relationship of domestic violence with emotional divorce among the married females in Tehran. *Journal of Social Work*, 5(2), 5-12. (In Persian)
- Lawson, D. M. & Malnar, S. G. (2011). Interpersonal problems as a mediator between attachment and intimate partner violence. *Journal of Family Violence*, 26(6), 421– 430.
- Lee, M., Reese-Weber, M. & Kahn, J. H. (2014). Exposure to family violence and attachment styles as predictors of dating violence perpetration among men and women: A mediational model. *Journal of Interpersonal Violence*, 29(1), 20–43.
- Levendosky, A., Lannert, B. & Yalch, M. (2012). The effects of intimate partner violence on women and child survivors: An attachment perspective. *Psychodynamic Psychiatry*, 40(3), 397–433.
- Low, S., Tiberio, S. S., Capaldi, D. M. & Shortt, J. W. (2022). Associations between partner violence, parenting, and children’s adjustment: A dyadic framework. *Journal of Family Psychology*, 36(7), 1095–1105.
- Meyers, L. S., Gamst, G. & Guarino, A. J. (2016). *Applied multivariate research: Design and interpretation*. Sage publication. Thousand Oaks. London. New Dehi.
- Mikulincer, M. & Shaver, P. R. (2007). *Attachment in adulthood: Structure, dynamics, and change*. New York: Guilford Press.
- Najaran, T., Talibian Sharif, J., Abdkhodaei, M. Noonan, C. B. & Pilkington, P. D. (2020). Intimate partner violence and child attachment: A systematic review and meta-analysis. *Child Abuse & Neglect*, 109, 104765. (In Persian)
- Pereira, M. E., Azeredo, A., Moreira, D., Brandão, I. & Almeida, F. (2020). Personality characteristics of victims of intimate partner violence: A systematic review. *Aggression and Violent Behavior*, 52, 101423.
- Peters, J. R., Nunes, K. L., Ennis, L., Hilton, N. Z., Pham, A. & Jung, S. (2022). Latent class analysis of the heterogeneity of intimate partner violent men: Implications for research and practice. *Journal of Threat Assessment and Management*. <http://dx.doi.org/10.1037/tam0000192>.
- Rodenburg, F. & Fantuzzo, J. (1993). The measure of wife abuse: Steps toward the development of a comprehensive assessment technique. *Journal of Family Violence*, 8, 203–228.



- Sandberg, D. A., Suess, E. A. & Heaton, J. L. (2010). Attachment anxiety as a mediator of the relationship between interpersonal trauma and posttraumatic symptomatology among college women. *Journal of Interpersonal Violence*, 25(1), 33–49.
- Scott, S. & Babcock, J. C. (2010). Attachment as a moderator between intimate partner violence and PTSD symptoms. *Journal of Family Violence*, 25(1), 1–9.
- Senkans, S., McEwan, T. E. & Ogloff, J. R. P. (2020). Conceptualizing intimate partner violence perpetrators' cognition as aggressive relational schemas. *Aggression and Violent Behavior*, 55, 101456.
- Shokri, O., Khodaei, A. & Moezzodini, Sh. (2021). A phenomenological study of women's lived experiences of domestic violence during the COVID-19 pandemic. *Quarterly of Applied Psychology*, 15(3):381-402. (In Persian)
- Shurman, L. & Rodriguez, C. (2006). Cognitive-affective predictors of women's readiness to end domestic violence relationships. *Journal of Interpersonal Violence*, 21(11), 1417–1439.
- Simpson, J. A. & Rholes, W. S. (2012). Adult attachment orientations, stress, and romantic relationships. In P. Devine, & A. Plant (Eds.), *Advances in Experimental Social Psychology* (Vol. 45). Burlington: Academic Press (pp. 279–328).
- Straus, M. A. (1979). Measuring intrafamily conflict and violence: The Conflict Tactics (CT) Scales. *Journal of Marriage and the Family*, 41(1), 75–88.
- Sullivan, T. P., Chiaramonte, D., Clark, D. A. & Swan, S. C. (2022). Intimate partner violence fear–11 scale: An item response analysis. *Psychology of Violence*. <http://dx.doi.org/10.1037/vio0000440>
- Tolman, R. M. (1999). The validation of the Psychological Maltreatment of Women Inventory. *Violence Victims Journal*, 14(1), 25-37.
- Wagener, A. E. (2022). The proportional experience of dream types in relation to posttraumatic stress disorder and insomnia among survivors of intimate partner violence. *Dreaming*. <http://dx.doi.org/10.1037/drm0000227>.
- World Health Organization. (2010). *Preventing intimate partner and sexual violence against women: Taking action and generating evidence*. Geneva: World Health Organization.
- Yuspendi, N., Handoyo, V., Athota, V., Sihotang, M. Y. M. & Aryani, P. N. A. D. (2018). Adult attachment stability–instability before and after marriage between Intimate Partner Violence (IPV) and non-IPV women separated from partners during military duty in Indonesia. *Australian and New Zealand Journal of Family Therapy*, 39(1), 103–116.





## مقاله پژوهشی

# خشونت خانگی علیه زنان به عنوان قربانیان خشونت بر اساس رویکردی دلبستگی محور

علی خدایی<sup>۱</sup>

رضا رحیمی<sup>۲</sup>

### چکیده

پژوهش حاضر با هدف آزمون رابطه علی بین سبک‌های دلبستگی و خشونت خانگی در گروهی از زنان متأهل انجام شد. در این پژوهش، ۱۲۰ زن متأهل از بین مراجعه‌کنندگان به سرای محله کوهسار در منطقه ۴ شهر تهران با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند و به سیاهه سبک‌های دلبستگی (هازان و شیور، ۱۹۸۷) و سیاهه خشونت علیه زنان (حاج - یحیی، ۲۰۰۱) پاسخ دادند. نتایج نشان داد که مدل علی اثر مستقیم سبک‌های دلبستگی بر خشونت خانگی با داده‌ها برازش مطلوبی دارد. در این مدل مفروض، رابطه بین سبک دلبستگی ایمن با خشونت خانگی منفی و معنادار و رابطه بین سبک‌های دلبستگی نایمن/اضطرابی و دوسوگرا با خشونت خانگی مثبت و معنادار بود. علاوه بر این، نتایج نشان داد تمامی ضرایب مسیر از نظر آماری معنادارند و ۵۶ درصد از پراکندگی نمرات خشونت خانگی از طریق سبک‌های دلبستگی زنان تبیین شد. نتایج این مطالعه، همسو با آموزه‌های نظریه دلبستگی نشان داد که الگوی کیفی رابطه کودک و مراقب نخستین و متعاقب آن چگونگی شکل‌گیری مدل‌های کاری درونی که به‌طور اساسی، ناظر بر دیدگاه او نسبت به خود و جهان پیرامون هستند، در شکل‌دهی به اشکال ایمن و نایمن سبک‌های دلبستگی در بزرگسالان مؤثرند. علاوه بر این، نتایج نشان داد دلبستگی یکی از همبسته‌های مفهومی خشونت خانگی علیه زنان به‌عنوان قربانیان خشونت تلقی می‌شود.

<sup>۱</sup>. استادیار، گروه روان‌شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران. (نویسنده مسئول)  
alikhodaei@pnu.ac.ir

<sup>۲</sup>. استادیار، گروه روان‌شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.  
r\_rahimi@pnu.ac.ir

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۳/۱۳

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱۰/۰۲

## واژگان کلیدی

خشونت خانگی، سبک‌های دلبستگی، زنان

## مقدمه و بیان مسئله

خشونت خانگی<sup>۱</sup> در یک رابطه صمیمانه بیانگر رفتاری است که سبب آسیب جسمانی، جنسی و روان‌شناختی می‌شود و شامل رفتارهای تکرارشونده‌ای مانند پرخاشگری جسمانی<sup>۲</sup>، تجاوز جنسی<sup>۳</sup>، آزاررسانی روان‌شناختی<sup>۴</sup> و کنترل‌گری<sup>۵</sup> است (سازمان بهداشت جهانی، ۲۰۱۰ و گسبریتچ و همکاران<sup>۶</sup>، ۲۰۲۲). به‌طور کلی، این رفتارها از فردی که با دیگری رابطه صمیمانه‌ای دارد سر می‌زند و شواهد آماری نشان می‌دهد ۵۴ درصد از زنان در خلال رابطه با شریک عاطفی خود، اشکال مختلفی از خشونت خانگی را تجربه می‌کنند (آونیم و همکاران<sup>۷</sup>، ۲۰۲۲؛ کاستا و باتیلیر<sup>۸</sup>، ۲۰۲۱ و شکری و همکاران، ۱۴۰۰). همچنین، قربانیان تجربه خشونت خانگی، گروه وسیعی از مشکلات سلامت روانی و دشواری‌های روان‌پزشکی مانند نشانه‌های اختلال استرس پس از سانحه<sup>۹</sup>، اضطراب و افسردگی را گزارش کرده‌اند (سندبرگ و همکاران<sup>۱۰</sup>، ۲۰۱۰؛ لنگدان و همکاران<sup>۱۱</sup>، ۲۰۱۴؛ اسکات و باباکاک<sup>۱۲</sup>، ۲۰۱۰؛ کوهن و همکاران<sup>۱۳</sup>، ۲۰۱۳ و دیلان و همکاران<sup>۱۴</sup>، ۲۰۱۳). علاوه بر این، محققان کوشیده‌اند با تأکید بر نقش تبیینی علل مختلفی مانند طرح‌واره‌های ارتباطی خصمانه<sup>۱۵</sup>، راهبردهای مقابله‌ای<sup>۱۶</sup> و برخی رگه‌های شخصیتی مانند مطیع

- 
1. Domestic Violence
  2. Physical Aggression
  3. Sexual Coercion
  4. Psychological Abuse
  5. Controlling
  6. Giesbrecht et al
  7. Avnaim et al
  8. Costa & Botelho
  9. Posttraumatic Stress Disorder (PTSD)
  10. Sandberg et al
  11. Langdon et al
  12. Scott & Babcock
  13. Cohen et al
  14. Dillon et al
  15. Aggressive Relational Schemas
  16. Coping Strategies



بودن و احساس حقارت، پدیدایی پدیده خشونت خانگی را توضیح دهند (کلاری و همکاران<sup>۱</sup>، ۲۰۲۱؛ سنکانس و همکاران<sup>۲</sup>، ۲۰۲۰؛ کاراپارا و همکاران<sup>۳</sup>، ۲۰۱۴ و گاور و همکاران<sup>۴</sup>، ۲۰۲۲). در این راستا، پژوهش حاضر به بررسی رابطه علی بین سبک‌های دلبستگی و خشونت خانگی در گروهی از زنان متأهل پرداخته که سابق بر این کمتر موضوع مطالعه بوده است.

### پیشینه تجربی

دلبستگی یکی از همبسته‌های خشونت خانگی علیه زنان محسوب می‌شود (بابکاک و همکاران<sup>۵</sup>، ۲۰۰۸؛ سندبرگ و همکاران، ۲۰۱۰ و کاستا و باتیلیرا، ۲۰۲۱) و بین سبک‌های دلبستگی ناایمن و خشونت خانگی علیه زنان رابطه وجود دارد (بیلانگر و همکاران<sup>۶</sup>، ۲۰۱۵). بر این اساس، نتایج پژوهش یوسپندی و همکاران<sup>۷</sup> (۲۰۱۸) با تأکید بر رابطه مثبت بین سبک‌های دلبستگی ناایمن و خشونت خانگی علیه زنان نشان داد که کیفیت سبک دلبستگی می‌تواند در زنان در معرض ضربه ناشی از خشونت خانگی به‌عنوان یک عامل مداخله‌گر نقش بیافریند. نتایج مطالعات مختلف نشان داده‌اند که افراد برخوردار از سبک دلبستگی ایمن به دلیل تمایل به استفاده از رویه‌های حل تعارض همیارانه<sup>۸</sup> و مؤثر، نه تنها رابطه باکیفیت‌تری را در بطن تعامل با شریک عاطفی خود تجربه می‌کنند، بلکه از رجوع به خشونت در این روابط پرهیز می‌کنند. در مقابل، افراد دارای دلبستگی اضطرابی و وابسته که اساساً از طریق رفتارهای وابسته و غیرصمیمانه و مواجهه بیشتر با تعارض و خشونت مشخص می‌شوند، در بزرگسالی دشواری‌های مدیریت تعارض بیشتری نیز در متن روابط عاشقانه خود نشان می‌دهند (پیترس و همکاران<sup>۹</sup>، ۲۰۲۲؛ کریسی و هیسان - مکلینس<sup>۱۰</sup>، ۲۰۰۱ و فرالی و والگر، ۱۹۹۸). علاوه بر این، مطالعات انجام شده نشان داده‌اند در حالی که سبک دلبستگی اضطرابی، پیش‌بینی‌کننده ارتکاب خشونت در روابط صمیمانه بزرگسالی تلقی می‌شود،

1. Clare et al

2. Senkans et al

3. Craparo et al

4. Gower et al

5. Babcock et al

6. Belanger et al

7. Yuspendi et al

8. Collaborative Conflict Management Skills

9. Peters et al

10. Creasey & Hesson-McInnis

نقش تبیینی سبک‌های دلبستگی نایمن برای ارتکاب خشونت در روابط صمیمانه در بین مردان از نظر آماری معنادار و در بین زنان غیرمعنادار است (بابکاک و همکاران، ۲۰۰۰؛ لوسان و مالنار<sup>۱</sup>، ۲۰۱۱). بنابراین، نتایج مطالعات تجربی نشان می‌دهد الگوی دلبستگی نایمن، به‌ویژه، دلبستگی اضطرابی با دشواری زنان در معرض خشونت برای ترک روابط آزارنده<sup>۲</sup> (شارمن و رودریگوز<sup>۳</sup>، ۲۰۰۶) و اغلب تشدیدشدگی ترس‌شان از جدایی و فقدان<sup>۴</sup>، رابطه نشان می‌دهد (بارسولوميو و آلیسون<sup>۵</sup>، ۲۰۰۶؛ لیوندوسکی، لانت و یالچ<sup>۶</sup>، ۲۰۱۲).

### چارچوب نظری

در نظریه دلبستگی<sup>۷</sup>، رابطه بین کودک و مراقبان او هدف قرار می‌گیرد و تأکید می‌شود که چگونه این روابط بر مفهوم خود کودک و دیدگاه او نسبت به جهان پیرامونی تأثیر می‌گذارد (بالبی<sup>۸</sup>، ۱۹۸۸ و لاو و همکاران<sup>۹</sup>، ۲۰۲۲). در نظریه دلبستگی فرض می‌شود که تعاملات اولیه با مراقب نخستین بر شکل‌گیری مدل فعال درونی<sup>۱۰</sup> فرد درباره روابط مؤثر است. این جهت‌گیری‌های شناختی<sup>۱۱</sup> با شمول اطلاعاتی درباره این که فرد چگونه باید رفتار کند و یا از دیگران در متن روابط بین فردی چه انتظاری باید داشته باشد (هازان و شیور<sup>۱۲</sup>، ۱۹۸۷، ۱۹۹۴؛ هالند و همکاران<sup>۱۳</sup>، ۲۰۱۲) بر روابط بعدی او مانند خشونت در روابط صمیمانه تأثیرگذار است (لی و همکاران<sup>۱۴</sup>، ۲۰۱۴ و کناکس و همکاران<sup>۱۵</sup>، ۲۰۲۲). بنابراین، نظام دلبستگی در فراخنای زندگی افراد همچنان با اهمیت باقی می‌ماند (بالبی، ۱۹۸۸). کودکی که مراقبتی عاشقانه و مهرورزانه را تجربه می‌کند در

1. Lawson & Malnar
2. Abusive Relationship
3. Shurman & Rodriguez
4. Fear of Separation and Loss
5. Bartholomew & Allison
6. Levendosky et al
7. Attachment style
8. Bowlby
9. Low et al
10. Internal Dynamic Model (IDM)
11. Cognitive Orientations
12. Hazan & Shaver
13. Holland et al
14. Lee et al
15. Knox et al



مدل فعال درونی شکل گرفته در او، خود را فردی ارزشمند و دوست داشتنی می‌یابد، بنابراین انتظار دارد که دیگران نیز با او رفتاری دوستانه و معتمدانه داشته باشند. در مقابل، کودکی که در معرض مراقبتی بدرفتارانه و غیرقابل پیش‌بینی قرار می‌گیرد، مدل فعال درونی توسعه یافته در او، وی را فردی غیردوست‌داشتنی و غیرارزشمند تصویر می‌کند و بنابراین، دیگران نیز برای او غیرقابل اعتماد و غیرقابل پیش‌بینی هستند و نمی‌تواند به آنها اعتماد کند. این تجارب دلبستگی، درونی می‌شوند و به روابط با دیگران تعمیم می‌یابند. همچنین، بر نظم‌بخشی هیجانی آنها تأثیر می‌گذارند. بر این اساس، تجارب دلبستگی افراد با تأثیرگذاری بر شیوه‌ای که برای ادراک و رفتار با شریک عاطفی خود برمی‌گزینند، سبب می‌شود که آنها نیز با تمایز در استنتاج‌ها، قضاوت‌ها و تصمیمات‌شان نسبت به رفتارهای شریک عاطفی خود، تفاوت در تفکر، احساس و رفتارهای خویش را در متن رابطه با شریک عاطفی خود، انعکاس دهند (سالیوان و همکاران<sup>۱</sup>، ۲۰۲۲؛ میکولینسر و شیور<sup>۲</sup>، ۲۰۰۷ و سیپسان و رولیس<sup>۳</sup>، ۲۰۱۲).

طبق این مدل دلبستگی، هازان و شیور (۱۹۸۷) معتقدند که پیوند بین کودکان و مراقبان، انتظاراتی را برای روابط بین همسالان در کودکی و بزرگسالی با الگوهای مشابه‌ای از دلبستگی سبب می‌شود. بر این اساس، برینام و همکاران<sup>۴</sup> (۱۹۹۸) و فرالی و والر<sup>۵</sup> (۱۹۹۸) ابزار سبک‌های دلبستگی در روابط بزرگسال را شامل طبقاتی مانند الگوهای ایمن<sup>۶</sup>، الگوهای اضطرابی<sup>۷</sup> و الگوهای اجتنابی<sup>۸</sup> توسعه دادند (واگینر<sup>۹</sup>، ۲۰۲۲). در این منطق نظری، الگوهای ایمن بر روابط مثبت و قابل اعتماد<sup>۱۰</sup>، الگوهای اضطرابی، بر وسواس<sup>۱۱</sup>، حسادت<sup>۱۲</sup>، ترس از طرد شدن و رها

<sup>۱</sup>. Sullivan et al

<sup>۲</sup>. Mikulincer & Shaver

<sup>۳</sup>. Simpson & Rholes

<sup>۴</sup>. Brennan et al

<sup>۵</sup>. Fraley & Waller

<sup>۶</sup>. Secure Patterns

<sup>۷</sup>. Anxious Patterns

<sup>۸</sup>. Avoidant Patterns

<sup>۹</sup>. Wagener

<sup>۱۰</sup>. Trusting and Positive Relations

<sup>۱۱</sup>. Obsessions

<sup>۱۲</sup>. Jealousy

شدن<sup>۱</sup> و در نهایت، الگوهای اجتنابی<sup>۲</sup> بر دشواری‌هایی در اعتماد<sup>۳</sup>، صمیمیت<sup>۴</sup> و نزدیکی<sup>۵</sup> دلالت دارد.

با عنایت به مطالب پیش‌گفته و نظر به وجود انباشت منابع اطلاعاتی پیرامون توان تفسیری سبک‌های دلبستگی برای پدیده خشونت خانگی، تلاش برای فهم پیوند علی بین سبک‌های دلبستگی و خشونت خانگی علیه زنان به‌عنوان قربانیان این نوع خشونت، از اهمیت زیادی برخوردار است. لذا، پژوهش حاضر با طرح فرضیه‌های زیر سعی نموده در این مسیر گام بردارد:

۱. بین سبک دلبستگی ناایمن با خشونت خانگی علیه زنان رابطه مثبت وجود دارد.
۲. بین سبک دلبستگی دوسوگرا با خشونت خانگی علیه زنان رابطه مثبت وجود دارد.
۳. بین سبک دلبستگی ایمن با خشونت خانگی علیه زنان رابطه منفی وجود دارد.

### روش‌شناسی پژوهش

در پژوهش همبستگی حاضر، جامعه آماری شامل کلیه زنان متأهلی بود که با هدف استفاده از خدمات متنوع آموزش و فرهنگی به سرای محله کوهسار واقع در منطقه ۴ شهر تهران مراجعه نموده بودند. نمونه آماری پژوهش نیز شامل ۱۲۰ زن با میانگین سنی ۳۶/۳۰ سال و انحراف استاندارد ۱/۷۷ بود که به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. به منظور برآورد حجم نمونه از روش تحلیل توان استفاده شد. در این روش، با توجه به حضور سه متغیر پیش‌بین در معادله خط و با توجه به مقدار آلفای برابر با ۰/۰۵ و همچنین، انتخاب اندازه اثر متوسط، برای دستیابی به توان آزمون برابر با ۰/۹۰، حجم نمونه‌ای برابر با ۱۲۰ مشارکت‌کننده انتخاب شدند (کلارک - کارتر<sup>۶</sup>، ۱۹۹۴).

---

1. Fear of Rejection and Abandonment

2. Avoidant Patterns

3. Difficulties with Trust

4. Intimacy

5. Closeness

6. Klark-Carter

## ابزارهای سنجش

۱. سیاهه خشونت علیه زنان<sup>۱</sup> (حاج - یحیی<sup>۲</sup>، ۲۰۰۱). به منظور مطالعه تجربه زنان از خشونت خانگی از پرسشنامه سنجش خشونت نسبت به زنان استفاده شد. حاج - یحیی (۲۰۰۱) پرسشنامه خشونت علیه زنان را با اقتباس از مقیاس‌های تکنیک‌های (حل) تعارض<sup>۳</sup> (اشتراس<sup>۴</sup>، ۱۹۷۹)، سیاهه بدرفتاری روان‌شناختی زنان<sup>۵</sup> (تولمن<sup>۶</sup>، ۱۹۹۰) و سنجش همسرآزاری<sup>۷</sup> (رادنبرگ و فانتوزو<sup>۸</sup>، ۱۹۹۳) توسعه داد. این پرسشنامه شامل ۳۲ ماده است و چهار زیرمقیاس خشونت روانی، خشونت فیزیکی، خشونت جنسی و خشونت اقتصادی را اندازه‌گیری می‌کند. مشارکت‌کنندگان به ماده‌های پرسشنامه روی طیفی پنج درجه‌ای در دامنه نمره ۱ تا ۵ پاسخ می‌دهند. در این ابزار، از تجمیع ماده‌های ذیل هر زیرمقیاس، نمره کلی آن زیرمقیاس به دست می‌آید. نتایج مطالعات مختلف از ویژگی‌های فنی روایی و پایایی ابزار در نمونه‌های مختلف به طور تجربی حمایت کرده‌اند. در پژوهش حاج-یحیی (۲۰۰۱) ضرایب همسانی درونی زیرمقیاس‌های خشونت روانی، خشونت فیزیکی، خشونت جنسی و خشونت اقتصادی به ترتیب برابر با ۰/۷۱، ۰/۸۶، ۰/۹۳ و ۰/۹۲ به دست آمد. در پژوهش لطیفیان و همکاران (۱۳۹۵) ضریب همسانی نمره کل آزمون برابر با ۰/۹۲ به دست آمد. در پژوهش بگرضایی (۱۳۹۸) نتایج روش آماری تحلیل عاملی از ساختار چهار عاملی پرسشنامه خشونت علیه زنان حمایت کرد. در این پژوهش نیز ضریب همسانی نمره کل آزمون برابر با ۰/۸۲ به دست آمد.

۲. سیاهه سبک‌های دلبستگی<sup>۹</sup> (هازان و شبور، ۱۹۸۷). این دو برای سنجش سبک‌های دلبستگی در نمونه بزرگسالان، پرسشنامه سبک‌های دلبستگی را توسعه دادند و شامل ۲۱ ماده است که سه سبک دلبستگی ایمن، ناایمن/اجتنابی و دوسوگرا/اضطرابی را اندازه‌گیری می‌کند. مشارکت‌کنندگان به هر ماده روی طیفی پنج درجه‌ای از خیلی کم (۱) تا خیلی زیاد (۵) پاسخ می‌دهند. نتایج

۱. Violence Toward Women Inventory

۲. Haj-Yahia

۳. Conflict Tactics Scales

۴. Straus

۵. Psychological Maltreatment of Women Inventory

۶. Tolman

۷. The Measure of Wife Abuse

۸. Rodenburg & Fantuzzo

۹. Attachment Styles Inventory (ASI)

مطالعات مختلف از ویژگی‌های فنی روایی و پایایی سیاهه سبک‌های دلبستگی در نمونه‌های مختلف به‌طور تجربی حمایت کرده‌اند (هازان و شیور، ۱۹۸۷؛ نجاران طوسی و همکاران، ۱۳۹۸). در پژوهش بشارت (۱۳۸۸) ضرایب همسانی درونی سبک‌های دلبستگی ایمن، اجتنابی و دوسوگرا در کل گروه دانشجویان به ترتیب برابر با ۰/۷۴، ۰/۷۲ و ۰/۷۲ در گروه دانشجویان دختر به ترتیب برابر با ۰/۷۴، ۰/۷۱ و ۰/۶۹ و در گروه دانشجویان پسر به ترتیب برابر با ۰/۷۳، ۰/۷۱ و ۰/۷۲ به‌دست آمد. در این پژوهش، ضرایب همسانی درونی سبک‌های دلبستگی ایمن، نایمن/اجتنابی و دوسوگرا/اضطرابی به ترتیب برابر با ۰/۷۴، ۰/۷۱ و ۰/۷۵ به‌دست آمد.

برای آزمون مدل علی رابطه بین سبک‌های دلبستگی و خشونت شریک عاطفی از روش آماری تحلیل مسیر با رویکرد برازاندن مدل استفاده شد. برای تحلیل داده‌های نیز از بسته آماری AMOS استفاده شد.

### یافته‌های پژوهش

شاخص‌های توصیفی میانگین و انحراف استاندارد و آماره‌های چولگی و کشیدگی متغیرهای اصلی پژوهش به‌شرح جدول ۱ است.

جدول ۱. اندازه‌های توصیفی متغیرهای اصلی تحقیق (n=۱۲۰)

متغیر	مقیاس‌ها	میانگین	انحراف استاندارد
سبک‌های دلبستگی	دلبستگی نایمن	۱۲/۳۱	۳/۴۱
	دلبستگی دوسوگرا	۱۱/۵۶	۳/۶۷
	دلبستگی ایمن	۱۱/۷۸	۳/۲۱
خشونت خانگی	خشونت	۲۸/۱۸	۱۲/۴۵

منبع: یافته‌های پژوهش

نتایج همبستگی بین متغیرهای پژوهش در جدول ۲ نشان می‌دهد رابطه بین سبک دلبستگی ایمن با خشونت خانگی منفی و معنادار و رابطه بین سبک‌های دلبستگی نایمن و دوسوگرا با خشونت خانگی مثبت و معنادار است.





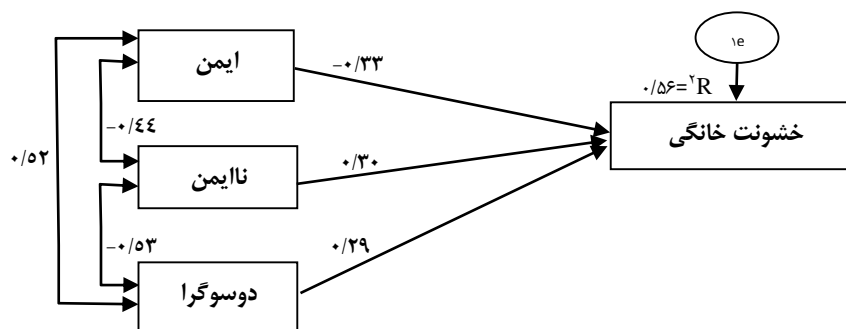
جدول ۲. ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش

۴	۳	۲	۱	
۰/۵۶**	-۰/۴۸**	۰/۵۱**	۱	دلبستگی نایمن
۰/۵۳**	-۰/۵۸**	۱		دلبستگی دوسوگرا
-۰/۶۰**	۱			دلبستگی ایمن
۱				خشونت خانگی

منبع: یافته‌های پژوهش ( $**=P<0/01$ )

در پژوهش حاضر، قبل از استفاده از روش آماری تحلیل مسیر با رویکرد برازاندن مدل، در مرحله غربال‌گری داده‌ها، مفروضه‌های بهنجاری تک‌متغیری با رجوع به آماره‌های چولگی و کشیدگی، مفروضه بهنجاری باقیمانده‌ها، با استفاده از نمودار احتمالاتی نرمال برای باقیمانده‌های استاندارد شده متغیر خشونت خانگی، هم‌خطی چندگانه با استفاده از آماره‌های تحمل و عامل تورم واریانس و در نهایت، مفروضه همگنی پراکنش<sup>۱</sup> با استفاده از نمودار پراکنندگی نقاط استاندارد شده پیش‌بینی و خطا برای متغیر خشونت خانگی آزمون و تأیید شدند.

در این بخش، به‌منظور آزمون مدل روابط بین سبک‌های دلبستگی نایمن، دوسوگرا و ایمن با خشونت خانگی علیه زنان به‌عنوان قربانیان خشونت از روش تحلیل مسیر استفاده شد. (شکل ۱).



شکل ۱. مدل مفروض رابطه سبک‌های دلبستگی با خشونت خانگی

منبع: یافته‌های پژوهش

<sup>۱</sup>. Homoscedasticity

نتایج برازش مدل مفروض رابطه بین سبک‌های دلبستگی ناایمن، دوسوگرا و ایمن با خشونت شریک عاطفی برای هر یک از شاخص‌های پیشنهادی میرز و همکاران<sup>۱</sup> (۲۰۱۶) شامل مجذور خی ( $\chi^2$ )، مجذور خی بر درجه آزادی ( $\chi^2/df$ )، برازش مقایسه‌ای (CFI)، نیکویی برازش (GFI)، نیکویی برازش انطباقی (AGFI) و خطای ریشه مجذور میانگین تقریب (RMSEA) به ترتیب برابر با ۲۱/۱۱، ۲/۶۴، ۰/۹۵، ۰/۹۵، ۰/۹۱ و ۰/۰۵۹ به دست آمد (جدول ۳).

جدول ۳. شاخص‌های نیکویی برازش الگوی مفروض

RMSEA	CFI	AGFI	GFI	$\chi^2/df$	df	$\chi^2$	
۰/۰۵۹	۰/۹۵	۰/۹۱	۰/۹۵	۲/۶۴	۸	۲۱/۱۱	مدل مفروض

منبع: یافته‌های پژوهش

شکل ۱، مدل مفروض رابطه بین سبک‌های دلبستگی ناایمن، دوسوگرا و ایمن را با خشونت خانگی نشان می‌دهد. در این مدل، ۵۶ درصد از پراکندگی نمرات متغیر مشاهده شده خشونت خانگی از طریق سبک‌های دلبستگی ناایمن، دوسوگرا و ایمن تبیین شد (شکل ۱). علاوه بر این، نتایج نشان می‌دهد که در مدل رابطه بین سبک‌های دلبستگی ناایمن، دوسوگرا و ایمن با خشونت خانگی، تمامی ضرایب مسیر بین متغیرها از لحاظ آماری معنادارند. در این مدل، رابطه بین سبک دلبستگی ایمن با خشونت خانگی، منفی و معنادار و رابطه بین سبک‌های دلبستگی ناایمن و دوسوگرا با خشونت خانگی، منفی و معنادار بود (شکل ۱).

### بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف مطالعه رابطه علی بین سبک‌های دلبستگی و خشونت خانگی علیه زنان به‌عنوان قربانیان خشونت انجام شد. نتایج آزمون مدل علی مفروض نشان داد که مدل روابط بین سبک‌های دلبستگی با خشونت خانگی علیه زنان با داده‌ها برازش مطلوبی دارد. نتایج در این بخش نشان داد که رابطه بین سبک دلبستگی ایمن با خشونت شریک عاطفی، منفی و معنادار و رابطه

<sup>۱</sup>. Meyers et al

بین سبک های دلبستگی ناایمن و دوسوگرا با خشونت خانگی، مثبت و معنادار است. این نتایج با یافته های کاستا و باتیلیرا (۲۰۲۱)، کراپارو و همکاران (۲۰۱۴) و داتن و وایت<sup>۱</sup> (۲۰۱۲) همسو است که نشان دادند نظام دلبستگی یکی از همبسته های مفهومی خشونت شریک عاطفی است. در نظریه دلبستگی فرض می شود که رابطه و پیوند هیجانی کودک با مراقب از طریق ایجاد مدل های فعال درونی در شکل دهی به کیفیت روابط بین فردی در بزرگسالی مؤثر است (بالبی، ۱۹۸۸ و بیلانگر و همکاران، ۲۰۱۵). در شرایطی که مراقب در دسترس کودک است و نسبت به تأمین نیازهای او پاسخگو، بازنمایی شناختی او از دیگری و محیط پیرامونی، با قابلیت اعتماد و اطمینان و تجربه ایمنی همراه خواهد شد. در مقابل، ادراک از رابطه عاری از پاسخ دهی در متن تعامل والد-کودک، نظام ادراکی بزرگسالی را زیر سلطه ناامنی روانی و بی اعتمادی بین فردی، فرو می برد (نونان و پیلکینگتن<sup>۲</sup>، ۲۰۲۰ و پریرا و همکاران<sup>۳</sup>، ۲۰۲۰). در این نظام مفهومی، فرض بر این است که دلبستگی ایمن از مسیر تأمین نیازهای بنیادین روان شناختی و وجوه ناایمن دلبستگی در بستر بی پاسخ گذاردن نیازهای روان شناختی پدیدار می شود (هالند و همکاران، ۲۰۱۲ و یوسپندی و همکاران، ۲۰۱۸). بنابراین، دلبستگی ایمن و هسته مفهومی آن، احساس خودارزشمندی و توانایی اعتماد بین فردی در تغذیه کیفی تعاملات فرد در بزرگسالی نقش می آفریند. در مقابل، وجوه ناایمن دلبستگی با شمول احساسات ناظر بر غیردوست داشتنی بودن و احساس عدم کفایت مندی مکفی، در توسعه تعاملات عاری از اعتماد و سرشار از احساس ناامنی ایفای نقش می کند (میکولینسر و شیور، ۲۰۰۷ و سیپسان و رولیس، ۲۰۱۲).

در بخش دیگری، مرور شواهد تجربی مربوط با نقش تفسیری سبک های دلبستگی در پیش بینی خشونت خانگی نشان می دهد که افراد با سبک های دلبستگی ایمن یا ناایمن، در مواجهه با تجارب متعارض بین فردی از شیوه های رویارویی متفاوتی استفاده می کنند (باباکاک و همکاران، ۲۰۰۸ و لوسان و مالنار، ۲۰۱۱). افراد دارای سبک دلبستگی ایمن به دلیل برخورداری از بازنمایی های شناختی ناظر بر خوددوستداری و دگردوستداری و برخورداری از منابع مقابله ای غنی در رویارویی با تجارب انگیزاننده در متن روابط بین فردی به جای رجوع به شیوه های خصمانه و تهاجمی از راهبردهای حل همپارانه تجارب متعارض سود می جویند. در مقابل، افراد دارای سبک های

1. Dutton & White

2. Noonan & Pilkington

3. Pereira et al

دلبستگی نایمن که از خودپنداشتی متزلزل برخوردارند و دیگران و جهان پیرامون خود را غیرمطمئن ارزیابی می‌کنند، به دلیل فقر در خزانه مهارتی در رویارویی با تجارب چالش‌زای بین‌فردی، بیش از پیش مستعد نمایش رفتارهای خصمانه و تهاجمی هستند (بارسولومبو و آیسون، ۲۰۰۶ و لیوندوسکی و همکاران، ۲۰۱۲). بنابراین، بر اساس شواهد موجود یکی از تعیین‌کننده‌ترین ویژگی‌های روانی توضیح‌دهنده پیامدهای مواجهه با ضربه خشونت خانگی، سبک‌های دلبستگی محسوب می‌شود. از سویی، نتایج برخی از مطالعات نشان می‌دهند که سبک‌های دلبستگی از طریق شکل‌دهی به انتظارات افراد و دیدگاه آنها درباره خود و جهان پیرامونی و همچنین، از طریق شکل‌دهی به الگوی اسنادهای علی افراد در رویارویی با موقعیت‌های بین‌فردی فشارزا، در تبیین استفاده یا استفاده از رویه‌های خصمانه در رابطه با شریک عاطفی نقش می‌آفریند (شارمن و رودریگوز، ۲۰۰۶). بر اساس شواهد موجود، یکی دیگر از بسترهای مفهومی توضیح‌دهنده پیوند علی بین سبک‌های دلبستگی و خشونت شریک عاطفی از طریق جهت‌گیری‌های هدفی در متن تعاملات اجتماعی قابل فهم است. در این بخش، شواهد تجربی نشان داده‌اند که یکی از همبسته‌های مفهومی تمایزدهنده کیفیت تعاملات بین‌فردی زوجین با تأکید بر تفاوت در رویکرد افراد نسبت به خود و جهان پیرامون خویش - به مثابه عناصر اصلی شکل‌دهنده به هسته مرکزی سبک‌های دلبستگی از طریق جهت‌گیری‌های هدف پیشرفت اجتماعی آنها مشخص می‌شود. در این بخش، فرض می‌شود که افراد دارای سبک دلبستگی ایمن که همواره نسبت به تعقیب روابطی پایدار و مطمئن دغدغه‌مند هستند، در رویارویی با تجارب چالش‌زای بین‌فردی بیش از پیش بر حفاظت و مراقبت از رابطه متمرکز هستند. به بیان دیگر، فرض می‌شود که افراد برخوردار از سبک دلبستگی ایمن در بطن تجربه موقعیت‌های فشارزای بین‌فردی، زیر کنترل جهت‌گیری شناختی معطوف بر تحول‌آفرینی اجتماعی همواره می‌کوشند از چنین تجاربی برای کمک به پیشرفت و تعالی اجتماعی خود بهره‌گیرند. بنابراین، در افراد برخوردار از سبک دلبستگی ایمن که بر تعقیب هدفمند دغدغه تحول‌یافتگی اجتماعی از طریق رویارویی با موقعیت‌های متعارض بین فردی اصرار می‌ورزند، سبب می‌شود که آنها با احتمال بسیار کمتری در بافت تعامل با دیگران به رفتارهای بین‌فردی ناسازگارانه مانند استفاده از اشکال مختلف خشونت رجوع کنند. در مقابل، فرض می‌شود از آنجا که افراد دارای سبک دلبستگی نایمن در رویارویی با تجارب انگیزاننده بین‌فردی تحت سلطه رویکرد شناختی معطوف بر نمایانگری قدرت قرار دارند، قابل پیش‌بینی

است که از شیوه‌های خصمانه و اشکال مختلف خشونت استفاده کنند (شکری و همکاران، ۱۴۰۰ و سنکانس و همکاران، ۲۰۲۰). داتن و وایت (۲۰۱۲) نیز با هدف تصریح پیوند علی بین سبک‌های دلبستگی و خشونت خانگی بر نقش ارزیابی‌های شناختی<sup>۱</sup> تأکید می‌کنند. آنها عنوان کردند که در افراد دلبسته ایمن، توانایی یادآوری تجارب حمایتی دریافت شده در بافت تعامل با انگاره دلبستگی سبب می‌شود که آنها در رویارویی با تجارب فشارزای پیرامونی از طریق رجوع به تفاسیری خودتوانمندساز<sup>۲</sup> مانند بازارزیابی مثبت<sup>۳</sup>، پذیرش<sup>۴</sup>، بازتمرکز مثبت<sup>۵</sup> و تمرکز مجدد بر برنامه<sup>۶</sup> از رجوع به رویه‌های تکانشورانه و بیانگر عدم کنترل هیجانی پرهیز کنند. در مقابل، افراد دلبسته نایمن در مواجهه با تجارب تهدیدآمیز از طریق رجوع به تفاسیری خودناتوان‌ساز<sup>۷</sup> مانند فاجعه‌سازی<sup>۸</sup>، نشخوارگری<sup>۹</sup>، خودسرزنشگری<sup>۱۰</sup>، دگرسرزنشگری<sup>۱۱</sup> و باورهای عدم تحمل ناکامی<sup>۱۲</sup> توانایی خود را در کنترل هیجانی و پرهیز از تکانشوری<sup>۱۳</sup> در حداقل ممکن ارزیابی می‌کنند (شکری و همکاران، ۱۴۰۰؛ سنکانس و همکاران، ۲۰۲۰ و داتن و وایت، ۲۰۱۲).

نتایج مطالعه حاضر همسو با آموزه‌های نظریه دلبستگی نشان داد که الگوی کیفی رابطه کودک و مراقب نخستین و متعاقب آن چگونگی شکل‌گیری مدل‌های کاری درونی که اساساً ناظر بر دیدگاه او نسبت به خود و جهان پیرامون هستند، در شکل‌دهی به اشکال ایمن و نایمن سبک‌های دلبستگی در بزرگسالان مؤثرند. نتایج از این دست، شواهد مضاعفی را در دفاع از مشخصه‌های کارکردی سازه سبک‌های دلبستگی در وهله‌های مختلف تحولی افراد فراهم می‌آورد.

برخی از محدودیت‌های پژوهش حاضر سبب می‌شود که تعمیم یافته‌ها با احتیاط بیشتری انجام شوند. از جمله اگر چه محققان کوشیده‌اند با تأکید بر آموزه‌های مفهومی نظریه دلبستگی،

- 
1. Cognitive Appraisal
  2. Empowering Interpretations
  3. Positive Reappraisal
  4. Acceptance
  5. Positive Refocus
  6. Refocus on Program
  7. Disempowering Interpretations
  8. Catastrophizing
  9. Rumination
  10. Self-Blame
  11. Other-Blame
  12. Frustration Intolerance Beliefs
  13. Impulsivity

مدل علی اثرات مستقیم بین سبک‌های دلبستگی و خشونت شریک عاطفی را بیازمانید. اما استفاده از دو نظریه علی رقیب شامل مدل اثرات میانجی گر و مدل اثرات تعدیل گر و حتی اشکال ترکیبی این دو روش رقیب شامل مدل علی میانجی‌گری تعدیل شده<sup>۱</sup> و مدل علی تعدیل میانجی‌گری شده<sup>۲</sup>، در بسط توان اطلاعاتی گزاره پژوهشی از سهم غیرقابل انکاری برخوردارند. همچنین، پژوهش حاضر دارای ماهیتی مقطعی است که اگر چه در بستر ظرفیت‌های فکری نظریه زیربنایی اعتماد به استنتاج‌های علی توسعه داده شده منجر می‌شود، اما استفاده از طرح‌های طولی نیز با شمول ملاحظات آماری تأمین‌کننده تحقق مفهوم علیت، اعتماد دغدغه‌مندان را به استنتاج‌های علی برآمده از چنین مطالعاتی تقویت خواهد کرد.

---

1. Moderated Mediation  
2. Mediated Moderation Model

## منابع

بگرضایی، پرویز. (۱۳۹۸). مطالعه جامعه‌شناختی علل و زمینه‌های بروز خشونت خانگی علیه زنان با تأکید بر سرمایه اجتماعی (مطالعه مورد: زنان متأهل شهر ایلام). *زنان و خانواده*، ۱۴(۴۹)، ۱۷۶-۱۴۷.

شکری، امید، خدایی، علی و معزالدینی، شیرین. (۱۴۰۰). تحلیل پدیدارشناختی تجربه زیسته زنان درباره خشونت خانگی در دوران قرنطینه کوید ۱۹. *روان‌شناسی کاربردی*، ۵۹، ۴۰۲-۳۴۲.

لطیفیان، مریم، عرشی، ملیحه، علیپور، فردین و قائدامینی هارونی، غلامرضا. (۱۳۹۵). بررسی رابطه خشونت خانگی و طلاق عاطفی در میان زنان متأهل شهر تهران در سال ۱۳۹۵. *مددکاری اجتماعی*، ۵(۲)، ۱۲-۵.

نجاران طوسی، طیبه، طالبیان شریف، جعفر و عبدخدایی، محمد. (۱۳۹۸). بررسی رابطه سبک‌های دلبستگی و سبک‌های فرزندپروری با میانجیگری رفتارهای پرخطر بر کیفیت زندگی دختران فراری. *ایده‌های نو در روان‌شناسی*، ۳(۷)، ۱۴-۱.

Avnaim, S., Murphy, C. M. & Miles-McLean, H. M. (2022). How do women in treatment for intimate partner violence perpetration perceive their abusive behavior? *Psychology of Violence*, 12(5), 324-332.

Babcock, J. C., Roseman, A., Green, C. E. & Ross, J. M. (2008). Intimate partner abuse and PTSD symptomology: Examining mediators and moderators of the abuse – trauma link. *Journal of Family Psychology*, 22(6), 809-818.

Bartholomew, K. & Allison, C. (2006). An attachment perspective on abusive dynamics in intimate relationships. In M. Mikulincer & G. S. Goodman (Eds.), *Dynamics of romantic love: Attachment, caregiving, and sex*. New York: Guilford (pp. 102-127).

Begrezaei, P. (2019). A sociological study of the causes and backgrounds of domestic violence against women with emphasis on social capital a Case study of married women in Ilam, Iran. *Scientific Journal of Women and Family Cultural and Educational*, 14(49), 151-180. (In Persian)

Belanger, C., Mathieu, C., Dugal, C. & Courchesne, C. (2015). The impact of attachment on intimate partner violence perpetrated by women. *American Journal of Family Therapy*, 43(5), 441-453.

Bowlby, J. (1988). *A secure base: Parent-Child attachment and healthy human development*. New York, NY: Basic Books.

Brennan, K. A., Clark, C. L. & Shaver, P. R. (1998). Self-report measurement of Adult romantic attachment: Na integrative overview. In J. A. Simpson &

- W. S. Rholes (Eds.), *Attachment theory and close relationships*. New York, NY: Guilford (pp. 46–76).
- Clare, C. A., Velasquez, G., Martorell, G. M. M., Fernandez, D., Dinh, J. & Montague, A. (2021). Risk factors for male perpetration of intimate partner violence: A review. *Aggression and Violent Behavior*, 56, 101532.
- Cohen, L. R., Field, C., Campbell, A. C. & Hien, D. A. (2013). Intimate partner violence outcomes in women with PTSD and substance use: a secondary analysis of NIDA Clinical Trials Network “Women and Trauma” multi-site study. *Addictive Behaviors*, 38(7), 2325–2332.
- Costa, A. C. V. & Botelho, A. A. L. P. (2021). The impact of intimate partner violence on psychological well-being: Predictors of posttraumatic stress disorder and the mediating role of insecure attachment styles. *European Journal of Trauma & Dissociation*, 5, 100151.
- Craparo, G., Gori, A., Petrucci, H., Cannella, V. & Simonelli, C. (2014). Intimate partner violence: Relationships between alexithymia, depression, attachment styles, and coping strategies of battered women. *Journal of Sex Medicine*, 11, 1484–1494.
- Creasey, G. & Hesson-McInnis, M. S. (2001). Affective responses, cognitive appraisals, and conflict tactics in late adolescent romantic relationships: Associations with attachment orientations. *Journal of Counseling Psychology*, 48(1), 85–96.
- Dillon, G., Hussain, R., Loxton, D. & Rahman, S. (2013). Mental and physical health and intimate partner violence against women: A review of the literature. *International Journal of Family Medicine*, 2013(313909), 1–15.
- Dutton, D. G., & White, K. R. (2012). Attachment insecurity and intimate partner violence. *Aggression and Violent Behavior*, 17, 475–481.
- Fraley, R. C. & Waller, N. G. (1998). Adult attachment patterns: A test of the typological model. In J. A. Simpson & W. S. Rholes (Eds.), *Attachment theory and close relationships* (pp. 77–114). New York, NY: Guilford (pp. 77–114).
- Giesbrecht, C. J., Edmonds, T. F. & Bruer, K. C. (2022). A survey of intimate partner violence intervention programs in Saskatchewan, Canada. *Canadian Psychology*, <http://dx.doi.org/10.1037/cap0000348>.
- Gower, T., Jouriles, E. N., Rosenfield, D. & McDonald, R. (2022). Physical and psychological intimate partner violence: Relations with child threat appraisals and internalizing and externalizing symptoms. *Journal of Family Psychology*, 36(7), 1106–1116.
- Haj-Yahia, M. (2001). Attitudes of Arab women to different pattern coping to wife abuse. *Journal of Interpersonal Violence*, 17, 721-745.
- Hazan, C. & Shaver, P. R. (1987). Romantic love conceptualized as an attachment process. *Journal of Personality and Social Psychology*, 52(3), 511–524.





- Hazan, C. & Shaver, P. R. (1994). Attachment theory as an organizational framework for research on close relationships. *Psychological Inquiry*, 5(1), 1–22.
- Holland, A. S., Fraley, R. C. & Roisman, G. I. (2012). Attachment styles in dating couples: Predicting relationship functioning over time. *Personal Relationships*, 19(2), 234–246.
- Klark-Carter, D. (1994). The account taken of statistical power in the British Journal of Psychology. *British Journal of Psychology*, 88(1), 71-83.
- Knox, L., Karantzas, G. C., Ferguson, E. & Lawless, N. (2022). A dyadic analysis of partner maltreatment using an attachment-based diathesis–stress model: A lab-based study. *Psychology of Violence*. <http://dx.doi.org/10.1037/vio0000439>
- Langdon, S., Armour, C., & Stringer, M. (2014). Adult experience of mental health outcomes as a result of intimate partner violence victimization: A systematic review. *European Journal of Psychotraumatology*, 5(24794), 1–12.
- Latifian, M., Arshi, M., Alipour, F. & Ghaedamini Harouni, G. (2016). Study on relationship of domestic violence with emotional divorce among the married females in Tehran. *Journal of Social Work*, 5(2), 5-12. (In Persian)
- Lawson, D. M. & Malnar, S. G. (2011). Interpersonal problems as a mediator between attachment and intimate partner violence. *Journal of Family Violence*, 26(6), 421–430.
- Lee, M., Reese-Weber, M. & Kahn, J. H. (2014). Exposure to family violence and attachment styles as predictors of dating violence perpetration among men and women: A mediational model. *Journal of Interpersonal Violence*, 29(1), 20–43.
- Levendosky, A., Lannert, B. & Yalch, M. (2012). The effects of intimate partner violence on women and child survivors: An attachment perspective. *Psychodynamic Psychiatry*, 40(3), 397–433.
- Low, S., Tiberio, S. S., Capaldi, D. M. & Shortt, J. W. (2022). Associations between partner violence, parenting, and children’s adjustment: A dyadic framework. *Journal of Family Psychology*, 36(7), 1095–1105.
- Meyers, L. S., Gamst, G. & Guarino, A. J. (2016). *Applied multivariate research: Design and interpretation*. Sage publication. Thousand Oaks. London. New Dehi.
- Mikulincer, M. & Shaver, P. R. (2007). *Attachment in adulthood: Structure, dynamics, and change*. New York: Guilford Press.
- Najaran, T., Talibian Sharif, J., Abdkhodaei, M. Noonan, C. B. & Pilkington, P. D. (2020). Intimate partner violence and child attachment: A systematic review and meta-analysis. *Child Abuse & Neglect*, 109, 104765. (In Persian)

- Pereira, M. E., Azeredo, A., Moreira, D., Brandão, I. & Almeida, F. (2020). Personality characteristics of victims of intimate partner violence: A systematic review. *Aggression and Violent Behavior*, 52, 101423.
- Peters, J. R., Nunes, K. L., Ennis, L., Hilton, N. Z., Pham, A. & Jung, S. (2022). Latent class analysis of the heterogeneity of intimate partner violent men: Implications for research and practice. *Journal of Threat Assessment and Management*. <http://dx.doi.org/10.1037/tam0000192>.
- Rodenburg, F. & Fantuzzo, J. (1993). The measure of wife abuse: Steps toward the development of a comprehensive assessment technique. *Journal of Family Violence*, 8, 203–228.
- Sandberg, D. A., Suess, E. A. & Heaton, J. L. (2010). Attachment anxiety as a mediator of the relationship between interpersonal trauma and posttraumatic symptomatology among college women. *Journal of Interpersonal Violence*, 25(1), 33–49.
- Scott, S. & Babcock, J. C. (2010). Attachment as a moderator between intimate partner violence and PTSD symptoms. *Journal of Family Violence*, 25(1), 1–9.
- Senkans, S., McEwan, T. E. & Ogloff, J. R. P. (2020). Conceptualizing intimate partner violence perpetrators' cognition as aggressive relational schemas. *Aggression and Violent Behavior*, 55, 101456.
- Shokri, O., Khodaei, A. & Moezzodini, Sh. (2021). A phenomenological study of women's lived experiences of domestic violence during the COVID-19 pandemic. *Quarterly of Applied Psychology*, 15(3):381-402. (In Persian)
- Shurman, L. & Rodriguez, C. (2006). Cognitive-affective predictors of women's readiness to end domestic violence relationships. *Journal of Interpersonal Violence*, 21(11), 1417–1439.
- Simpson, J. A. & Rholes, W. S. (2012). Adult attachment orientations, stress, and romantic relationships. In P. Devine, & A. Plant (Eds.), *Advances in Experimental Social Psychology* (Vol. 45). Burlington: Academic Press (pp. 279–328).
- Straus, M. A. (1979). Measuring intrafamily conflict and violence: The Conflict Tactics (CT) Scales. *Journal of Marriage and the Family*, 41(1), 75–88.
- Sullivan, T. P., Chiaramonte, D., Clark, D. A. & Swan, S. C. (2022). Intimate partner violence fear-11 scale: An item response analysis. *Psychology of Violence*. <http://dx.doi.org/10.1037/vio0000440>
- Tolman, R. M. (1999). The validation of the Psychological Maltreatment of Women Inventory. *Violence Victims Journal*, 14(1), 25-37.
- Wagener, A. E. (2022). The proportional experience of dream types in relation to posttraumatic stress disorder and insomnia among survivors of intimate partner violence. *Dreaming*. <http://dx.doi.org/10.1037/drm0000227>.



World Health Organization. (2010). *Preventing intimate partner and sexual violence against women: Taking action and generating evidence*. Geneva: World Health Organization.

Yuspendi, N., Handojo, V., Athota, V., Sihotang, M. Y. M. & Aryani, P. N. A. D. (2018). Adult attachment stability–instability before and after marriage between Intimate Partner Violence (IPV) and non-IPV women separated from partners during military duty in Indonesia. *Australian and New Zealand Journal of Family Therapy*, 39(1), 103–116.



© 2023 Alzahra University, Tehran, Iran. This article is an open-access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution-Noncommercial 4.0 International (CC BYNC 4.0 license) (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>).

نویسندگان

alikhodaei@pnu.ac.ir

علی خدائی

استادیار گروه روان‌شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

r\_rahimi@pnu.ac.ir

رضا رحیمی

استادیار گروه روان‌شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.